

Available online at <http://dergipark.gov.tr/ijad>
Inonu University Journal of Art and Design
Faculty Homepage: <http://www.inonu.edu.tr/tr/gsf>

Güzel Sanatlar Öğrencilerinin Tasarım Gücünü Geliştirmede (Eleştirel Bakma-Merak Etme-Hayal Kurma-Yaratma Bağlamında)

Temel Sanat/Tasarım Dersinin Gerekliliği

In The Development of Design Power in Fine Arts Students

(In the context of the Critical Looking-Wondering-Dreaming-Creating Motive)

Requirements of Basic Art / Design Course

Özdemir KARABAY^{a,*}

^aDr.Öğr.Üyesi Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı, Resim-İş Öğretmenliği Programı, Amasya, 05280, Türkiye

Article history: Received 15.06.2020 / Accepted 28.12.2020

ÖZET ABSTRACT

Araştırma çalışmasında öncelikli olarak tasarım konusu irdelenmiş ve bu olgunun sanat eğitimi alan öğrencilerde geliştirilmesi üzerinde durulmuştur. Sanat eğitimi içinde tartışmasız çok büyük payı olan resim eğitiminde asıl hedef, öğrencinin hayal kurma becerisini de işin içine katarak özgün imge yaratmasını kolaylaştırmak ve hızlandırmaktır. Bu gaye ile sanat eğitimcisinin çözüm bulma adına alternatifler geliştirmesi ve mevcut sorunlara eleştirel bir gözle bakması, merak etme, hayal kurma ve yaratıcı gücü hayata geçirme gibi unsurları teşvik etmesi gerekir. sanat eğitimine girişin kapısı olarak kabul edilen Temel Sanat/Tasarım dersi bu noktada büyük önem arz etmektedir. Araştırma çalışması 2018-2019 eğitim ve öğretim yılı güz/bahar döneminde uygulamaya konmuş ve Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi resim bölümü ve grafik bölümü öğrencilerinin almış oldukları "Temel Sanat/Tasarım", "Resim", "Grafik Tasarım" dersleri ortak ele alınmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinin çeşitli bölümlerinde öğrenim gören öğrenciler üzerinde pilot uygulama yapıldıktan sonra gerekli dönütler alınarak forma son hali verilmiştir. Araştırmaya yaşları 19-24 arasında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinin çeşitli bölümlerinde okuyan toplam 120 öğrenci iştirak etmiş olup, araştırmada "Örneklem (Temsili Grup)" yöntemi kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tasarım, Eleştirel Bakma, Merak Etme, Hayal Kurma, Yaratma

In the research study, the subject of design was primarily examined and the development of this phenomenon in students who received art education was emphasized. The main goal in painting education, which has an undisputed share in art education, is to facilitate and accelerate the student's imagination by creating an original image by including the ability to dream. For this purpose, the Basic Art / Design course, which is accepted as the door of the entrance to art education, is of great importance at this point, while the art educator should develop alternatives for finding solutions and encourage elements such as critical view of current problems, curiosity, imagination and realization of creative power. It is. The research study was put into practice in the fall / spring semester of the 2018-2019 academic year and the courses "Basic Art / Design", "Painting", "Graphic Design" taken by the students of Yüzüncü Yıl University Faculty of Fine Arts and graphic department were handled together. As a means of data collection in the research, after the pilot application was performed on students studying in various departments of Yüzüncü Yıl University Faculty of Fine Arts, the form was finalized by taking the necessary feedbacks. A total of 120 students studying at various departments of the Faculty of Fine Arts of Van Yüzüncü Yıl University between the ages of 19 and 24 participated in the study and the "Sample (Representative Group)" method was used in the research.

Keywords: Design, Critical Looking, Curiosity, Dreaming, Creating

1. GİRİŞ

Son yıllarda sanat eğitiminin önem kazanması, tasarım gücünün hayal kurma ve yaratıcılıkla eş değer düzeyde ne kadar önemli olduğunu açıkça gözler önüne sermekte olup hayal gücünün yaratıcılığı tetikleyen en önemli unsur olduğu da unutulmamalıdır. Zira tasarım yaratıcılık ister. Yaratıcılık, geçmişteki deneyimlerin yeniden düzenlenmesini sağlayan, bir problemin farklı yollarla çözümünü arayan, özgün bir fikir veya ürünün ortaya konulduğu zihni bir faaliyettir. Tasarım, kelime anlamı olarak bir ürünün, sanatın (nokta, çizgi, leke, şekil, biçim, doku, renk gibi) elamanlarının kullanımıyla elde edilmiş yeni ve özgün görünümü olarak değerlendirilirken, alanında ihtiyaç duyulan konuyla ilgili bir takım kavramları ve düşünceleri yaratıcı ve artistik duygularla ifade etme süreci olarak özetlenebilir.

Burada asıl hedef tasarım olgusunun fikir bazında daha önce görülmemiş, denenmemiş veya uygulamaya konmamış bir şekilde ele alınması ve beynin işleyişi ile yaratıcı potansiyelin aktif hale getirilerek geliştirilmesi ve sonraki aşamasında da sanatsal ve özellikle el becerisine dayalı uygulamalı öğretim teknikleriyle "Sanat/tasarım alanına ait yaratıcılık eğitimi" ve bu alanın merkezine yerleştirilen "Temel Sanat/Tasarım Eğitimi" ilişkisinin güncellik bağlamında, belirleyici bir rolle önemini öğrenciye kazandırmak ve öğrencilik dönemi sonrası bunu sanat hayatında yaşam haline getirmektir. Tasarım yapabilmek için kişinin bireysel-özgün karakterinin ön planda, sezilerinin açık, yaratıcılığının azami ölçüde gelişmiş olması gerekir. Burada varılacak hedef, giderek daha fazla bireysel-özgün karakterin öne çıkmasını sağlamaya yöneliktir. Bu noktada; Sanat/Tasarım alanlarının bireysel özgünlüğe ulaşma çabası, bu alana ait eğitim sisteminin bir diğer temel niteliği olarak, bireye dönük düşünme gerekliliğini yaratmaktadır. Böylelikle, öğrenci bireylerin ayrı ayrı potansiyellerinin öne çıkarılması olgusu da; "Temel Sanat/Tasarım Eğitiminin öncelikli hedeflerinden biri olmaktadır. Sanat/Tasarım alanlarında eğitimin temelini oturan "Temel Sanat/Tasarım Eğitimi" içerikli dersler; öncelikle, düşünce ile biçimlendirme arasında kurulacak bağlar için gerekli temel bilgi ve becerilerin, sistemli bir şekilde öğrencilere aktarılmasını amaçlıyor olmalıdır. Bu bağlamda; temel aşamada "öğrencinin soyut düşünce sisteminin geliştirilmesi olgusu" öne çıkarılmalı ve Temel görsel öğeler arasında soyut ilişkiler geliştirebilmek, bu ilişkileri sistemli biçimde kavramsal planda tartışabilmek, bu eğitimin bir diğer ağırlık noktası olmalıdır (Karaçalı, 2018, s.175).

İşte bundan dolayı öğrencinin yükseköğretimde okurken daha birinci sınıftan başlayarak tasarım yapabilme kapasitesini geliştirmek; bireyin konu üzerinde düşünmesi, tanımlaması, ilişkilendirme yapabilmesi, bildiklerini uygulama anlamında hayata geçirmesi anlamında sanat eğitimcisinin çözüm bulma adına alternatifler geliştirmesi ve mevcut sorunlara eleştirel bir gözle bakmasını müteakip görsel öğeler arasında soyut ilişkiler kurarak yaratıcı gücü hayata geçirebilmesi için de, öğrencide merak etmeyi, hayal kurmayı, gözlem yapmayı, araştırma safhasını geniş tutmayı ve elde edilen ipuçlarını değerlendirmeyi teşvik etmek gerekir. Bu bakış açısıyla değerlendirdiğimizde güzel sanatlar fakültelerinde ve diğer fakültelerde öğrencilere verilen sanat eğitimi, gördüğünü kağıt veya tuval üzerine yansıtarak tekrarlama yerine yaratıcılığa ve tasarıma yönelik olmalıdır.

Tasarım: Tasarım Latince bir kelime olup İngilizce ve Fransızca kelime karşılığı "desing" olarak geçerken merak, hayal ve düşüncenin özgün bir şekilde yüzey üzerine aktarımı olarak tanımlanır. Tasarım değişimin somutlaşmış halidir, değişikliği yansıtmaktır ve toplumsal bir eylemdir. Bu nedenle çıkış noktası sayılacak bazı ilkeler şunlardır: (URL-1, 2007)

- *Eleştirel yaklaşım
- *İletişim kurma
- *Özgün olma
- *Duyguyu katma
- *Soru sormak
- *Deneme-yanılma
- *Açık fikirli olma
- *Meraklı olma
- *Düşünmek
- *Düşlemek

Tasarım olgusunun profesyonel anlamda ele alındığı Bauhaus ekolünde tasarım, fikir bazında daha önce görülmemiş, denenmemiş bir yeniliği ortaya koyma ve beynin işleyişi ile yaratıcı potansiyelin geliştirilmesi ve tasarım kültürünün benimsenmesi olarak düşünülmüş sonraki aşamasında da sanatsal ve özellikle el becerisine dayalı uygulamalı öğretim olarak hayata geçirilmesi planlanıyordu. Bauhaus ekolünde tasarım yapabilmek için kişinin yaratıcılığının azami ölçüde gelişmiş olması gerekirdi. Bu, merak, düşünme ve hayal kurma gibi yeteneklerinin geliştirilmesiyle ve herkesten farklı bir yaşam tarzına sahip olmakla mümkündür. Söz konusu yeteneklerin geliştirilmesi Bauhaus ekolünde çok önemli yere sahip olup, başlangıç dersi olan Temel Tasarım dersi ile hayata geçiriliyordu. Onlara göre; temel tasarım dersi içinde ele alınan ve tasarımın olmazsa olmazlarından yaratıcılık üzerinde durulması gereken en önemli unsurdu. Yaratıcılık geçmişte kazanılan deneyimlerin farklı bir bakış açısıyla yeniden ele alınıp düzenlenmesini sağlayan, mevcut problemin farklı ve aykırı yollarla çözülmesi için insanüstü bir çaba gerektiren, özgün bir düşüncenin veya ürünün ortaya konulduğu zihni bir faaliyettir. Düşünce bazında bu deneyimleri kazanan her öğrenci sonraki dönemlerde kendi seçtiği çalışma atölyesinde eğitimini sürdürüp konuyu uygulama bazında ele alarak eğitim sürecini tamamlamak zorundaydı. Böylelikle işçiliği ön planda tutan temel zanaat bilgisi, kişiden kişiye farklılık gösteren tasarım parametreleri ve bu alanın olmazsa olmazlarından uygulama bir araya getirilerek eğitim süreci tamamlanmış olacaktı.

Yabancı kaynaklarda Temel Tasarım Dersi'nin Bauhaus'taki orijinal adı "Preliminary Course" Başlangıç/Hazırlık Dersi ve "Basic Course" (Temel ders) şeklinde yer almaktadır. Nagy ile New Bauhaus'ta aynı adla uygulanan ders daha sonra "Foundation Design" (Temel Tasarım) adıyla

sürmüştür. (Seyhan, 2005, s.25) Ülkemizde de ilk uygulanan adı Temel Sanat Eğitimi olan bu ders, "Temel Tasarım Eğitimi olarak Basic Design, Visual Design, Applied Design gibi farklı isimlerle de olsa Bauhaus uygulamalarını temel alan teorik ve uygulamaya dayalı programıyla sanat ve tasarımının temelini oluşturmaktadır." (Çellek, Sağocak, 2014, s.7)

Bauhaus düşüncesi, bir stilin, bir eğitim hareketinin ötesinde, 1850'lerden beri Avrupa'da yürürlükte olan kültürel, ekonomik ve toplumsal bir modernleşme programı çerçevesinde yeni bir hayatın tasarlanabileceği inancını temsil eder. Almanya'nın kültürel nüfuz politikaları bağlamında, son Osmanlı yönetimlerinin ve özellikle de Cumhuriyet'in kurucu kadrolarının modernleşme girişimlerinde etkili olur. Ülkemizde sanayileşme atılımı ile sanatın birleştirilmesine yönelik kültürel politikaların ve eğitim reformlarının yapılandırılmasında Bauhaus akılcılığının katkısı önemlidir. Gazi Terbiye Enstitüsü, Köy Enstitüleri; sanat, sanayi ve meslek okulları; İstanbul Teknik Üniversitesi ve Ortadoğu Teknik Üniversitesi gibi mühendislik-mimarlık okulları ile ülkemizde bugünkü Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinin çekirdeğini oluşturan ve 1957 yılında Alman ve Türk Bauhausçular tarafından kurulan Tatbiki Güzel Sanatlar Okulu; hep Bauhausçu ilkelerini benimsemişler ve bunlara göre yetişmiş kadrolar tarafından kurulmuşlardır (Aliçavuşoğlu, 2017).Günümüz Türkiye'sinde çağdaş sanat eğitiminin bir çatı altında örgütlenmesinde ve tasarım kültürünün farklı kitleler tarafından kabul görüp hızla yükselmesinde Bauhaus'un izleri açıkça görülmektedir. Temel Sanat/Tasarım dersi çeşitli sanat disiplinlerinin ürünlerine ait temel çözümlerinin deneme yanılma sistemiyle yapılabilmesi bağlamında; farklı sanat disiplinlerinin tüm kapsamıyla ele alınmış bir yaklaşımla ve görsel dilin kullanımıyla, bütünlük içinde değerlendiriminin sağlanmasında öğrencilerin büyük kazanımlar elde etmesine yardımcı olmaktadır. Bununla birlikte öğrencilerin kendi bilişsel-duyuşsal donanımlarının ve işleyişlerinin farkına varmasında ve diğerlerinden farklı ve özel bir tutum veya üslup geliştirme sürecine girebilmesinde önemli bir yer tutmasından (Seyhan, 2005, s.22) dolayı da sanat eğitimine girişin kapısı olarak kabul edilen Temel Sanat/Tasarım dersi bu noktada büyük önem arz etmektedir.

Aslında, bu noktada kendini tam anlamıyla hissettiren; "Sanat/tasarım alanına ait 'görsel dil', günümüz disiplinler arası örgüleri içine ne şekilde nüfuz etmiş, ne kadar genişlemiş ve ne ölçüde kavramsallaşmıştır? " gibi temel bir problemin cevabının ve yaratıcılık eğitimi alanıyla ilişkisinin belirlenmesi ile işe başlanmalıdır. Yapılan bilimsel araştırmalarda günümüzde, sanat yapıtı ve tasarım ürünü odaklı çalışmaların melezleşip birbiri içinde hareket ettiğini görüyoruz. Tüm bu alanların keşiştiği ortak nokta ise "yaratıcılık" zeminidir. "Sanat/Tasarım Eğitimi" bağlamında yaratıcılığı taşıyacak ilk basamak "Temel Sanat/Tasarım Eğitimi" içerikli dersler, işte tam bu noktada önemli ve temel bir rol üstlenerek; disiplinlerin tümünü besleyecek ve ilişkilendirecek bilgi, beceri ve yorumlama gücünü öğrenci bireye aktararak bu yeni dili üretme stratejilerini tartışır. (Karaçalı, 2018, s.173)

Sanat eğitimcileri tarafından sanat eğitimine bir giriş dersi olarak kabul edilen Temel Sanat/Tasarım Dersinin amacı "tanrısal sanatçılar yetiştirmek değil, toplum içinde form ve renk çalışmaları düzenleyecek tasarımcılar yetiştirmek olduğuna göre" (Eti ve Diğerleri, 1986, s.8) öğrencilerin kendi yaşam tarzını hayata geçirirken, bireysel farklılıkların gerçekleştirilebilmesine de olanak tanınmalıdır. Söz konusu sanat ve tasarım öğrencilerinin sanatsal yaratıcılığının açığa çıkarılmasına yönelik gösterilen çabalarda, standart görme ve düşünme alışkanlıklarından vazgeçerek, kendinde var olan bilgi ve duygu potansiyelini hayata geçirir. Bu çabayla yeniden, kendine özgü görsel ve düşünsel bir algı yaratmayı amaçlar ve bunun sonucunda öğrencilerde hem genel anlamda hem de çalışma alanıyla ilgili bir bilinç geliştirmiş olur.

Sanat eğitimi, yaratıcılık eğitiminin ön planda tutulduğu, iraksak düşünmenin geliştirildiği, her öğrencinin kişisel gelişimi ve eğilimleri paralelinde taklitten uzak bir şekilde yönlendirilmeye çalışıldığı, kendini bağımsız, rahat hissettiği en güvenilir ortamı sağlar. (Buyurgan, 2001, s. 9). Söz konusu bu ortamın sadece üniversitelerde yaratılmasından ziyade çocuğun sanat eğitimi almaya başladığı dahası öğretmen, akademisyen veya sanatçı olmaya karar verdiği lise yıllarından başlayarak hayata geçirilmesi büyük önem arz etmektedir. Öğrencinin görmeye, aramaya, sormaya, denemeye, sonuçlandırılmaya yönlendirilmesi ve bunu alışkanlık haline getirmesi maksadıyla yükseköğretimde Temel Sanat/Tasarım dersi kapsamında verilen sanat eğitiminde uygulamaya konulan çalışmalar öğrencilerin yaratıcı düşünce güçlerini ifade edebilecekleri şekilde dizayn edilmelidir.

Sonuç itibariyle güzel sanatlar alanı içinde tartışmasız çok büyük payı olan resim eğitiminde asıl hedef, öğrencinin hayal kurma becerisini de işin içine katarak özgün imgelem yaratmasını kolaylaştırmak ve hızlandırmaktır. Sanat eğitimi alanında eser üreten öğrenci veya sanatçı adayı için "Özgünlük" birey tarafından inşa edilen bir değer olarak "o eseri üreten kişi" ye aittir. Bu gaye ile sanat eğitimcisinin çözüm bulma adına alternatifler geliştirmesi ve mevcut sorunlara eleştirel bir gözle bakması, merak etme, hayal kurma ve yaratıcı gücü hayata geçirme gibi unsurları teşvik etmesi gerekir. Sanatta özgün imge yaratabilme adına çok önem arz eden bu unsurları tanımak ve detaylı bilgi sahibi olmak için yakından bakmak, detayına inmek gerekir.

Eleştirel Bir Gözle Bakmak (Eleştirel Düşünmek): Tanım olarak, eleştirel düşünme, bireylerin amaçlı olarak ve kendi kontrolleri altında yaptıkları, alışılmış olanın ve kalıpların tekrarının engellendiği, önyargıların, varsayımların ve sunulan her türlü bilginin sınındığı, değerlendirildiği, yargılandığı ve farklı yönlerinin, açılımlarının, anlamlarının ve sonuçlarının tartışıldığı, fikirlerin çözümlenip değerlendirildiği, akıl yürütme, mantık ve karşılaştırmanın kullanıldığı ve sonucunda belirli fikirlere, kuramlara veya davranışlara varılan düşünme biçimidir (Gürkaynak ve F.Üstel ve S.Gülgöz, 2008).

Düşünme, aklından geçirmek, göz önüne getirmek, Bir sonuca varmak amacıyla bilgileri incelemek, karşılaştırmak ve aradaki ilgilerden yararlanarak düşünce üretmek, zihinsel yetiler oluşturmak, tasarlamak, muhakeme etmektir (TDK. 2019). Düşünme işlevinin temel amacı, yaşamımızdaki olaylara anlam yüklemek, bu olayları kategoriler halinde sınıflandırmak ve öznel bir biçimde kimlik kazandırmaktır. Yargıda bulunma, kavrama, çözümlenme, açıklama, tanımlama, karşılaştırma ve bir senteze ulaşma gibi eylemlerimiz, düşüncenin bu işlevi kapsamında gerçekleşir (Paul – Elder, 2004).

Eleştiri, etimolojik olarak Yunanca "critic" ya da "kritike" sözcüklerinden gelen ve Latinceye "criticus" olarak aktarıldıktan sonra, giderek farklı dillerde "yargılama sanatı" anlamında kullanılmaya başlanan bir kavramdır. Düşünceyi bir yargılama sanatı çerçevesinde iyileştirme çabalarının MÖ 600 yılında ilk kez Socrates tarafından kullanıldığı bilinmektedir. Sokrates "Bir şeyi iyi ya da kötü yanlarıyla değerlendirme" olarak tanımladığı eleştirel düşünmeyi, tüm dünyaya bir sorgulama yöntemi olarak tanıtmıştır (URL-2, 2005).

Eleştirel düşünme, eğitimciler, bilişsel psikologlar, davranışçılar, felsefeciler, içerik analistlerinin ve hatta son zamanlarda sanat üretenlerin de katıldığı tartışmalarla son yıllarda giderek daha geniş bir zeminde kendine yer bulmuştur. Bununla birlikte, çalışma alanı genişledikçe, odaklanılan boyuta bağlı olarak eleştirel düşünmenin tanımlarında çok kapsamlı bir çeşitlilik ortaya çıkmış; kavram, "düşünce ve düşünme" alan yazınının en yanıltıcı kavramlarından birisi durumuna gelmiştir (Beyer, 1988). Ne var ki bu tanımların gelişikili olmasından dolayı alan içerisinde uygulanma oranı çok azdır.

Buna mukabil yanıt bekleyen çeşitli sorular açısından değerlendirildiğinde, eleştirel düşünmenin tanımdan ziyade kapsamlı bir kuram çerçevesinde ele alınması gerektiği anlaşılmaktadır. Örneğin, "eleştirel düşünme ile yaratıcı düşünmenin aynı ya da farklı şeyler mi olduğu ya da bir bütünün parçalarını mı oluşturduğu; eleştirel düşünme ile problem çözme arasında ne tür bir ilişki bulunduğu" yönündeki sorulara hala cevap bulunamamıştır. (URL-3; Türnüklü ve Yeşildere, 2005).

Sanat eğitimcilerinin ise bu kurulu düzen içindeki konumları biraz daha enteresandır. Çünkü sanat eğitimcileri hem eleştirel pedagojinin yanında bir rol üstlenmekte hem de kültürel üretici kimlikleriyle kültürel ekonominin tarafında yer almaktalar (URL-4, 2011), Okulda, sınıfta ya da sanat olgusunun daha fazla irdelendiği atelyede uygulamaya yönelik kültürel pratiklerin kapsamlı analizlerinde söz konusu bilgi, beceri ve tekniklerin öğretilmesinde eleştirel pedagojinin ve kültür üreticilerinin önemi üzerinde durularak konuya bakış açılarının analiz edilmesi ön planda tutularak değerlendirme yapılmaktadır. Burada yaşanan, özellikle öğrencilerin kültür üreticileri olarak sanat eğitimcilerine yönelik beklentilerine cevap niteliğindeki tüm tavır, davranış ve tutumlarının eğitime yansması ihtimalinin göz önünde bulundurulması olayıdır.

Sonuç olarak, eğer sanat eğitiminin öğrencileri pasif izleyici olmaktan çıkartıp daha aktif, üretken ve daha düşünceli kültürel üretim ve direnç şekillerine yöneltilmesi gerekiyorsa, sanat eğitimcilerinin, öğrencilere ders süreci içerisinde görsel deneyimlere daha fazla anlam yüklemek ve konuyu daha yaratıcı şekilde ele alarak beklentileri karşılama adına onlara yardımcı olması gerekmektedir. Görsel kültür eğitimcileri, eleştirel ve yaratıcı kültürel üretimi teşvik ederek, görsel kültür içerisindeki gizli ideolojik mücadeleleri açığa çıkararak, öğrencileri gittikçe karmaşıklaşan günlük görsel çevreye anlamlı tepki verebilme yetisi aşılar. Sanatçılar, tasarımcılar ve diğer görsel imge yaratıcıları tarafından kullanılan güçlü stratejileri ve estetik taktikleri açığa çıkarma ve yıkmak için pedagojik çaba ile görsel kültür eğitimcileri öğrenciler kendilerini, içinde yaşadığı dünyayı ve toplumları inceleme ve değiştirmek için gerekli entelektüel ve yaratıcı güçleri devreye sokmaya başlayabilirler (Darts, 2004, s.325).

Merak Etmek: Bauhaus ekolünde, tasarım yapabilmek için kişinin yaratıcılığının azami ölçüde gelişmiş olması gerekir. Bu da merak, düşünme ve hayal kurma gibi yeteneklerinin geliştirilmesiyle ve herkesten farklı bir yaşam tarzına sahip olmakla mümkündür. Onlara göre; yaratıcılık, geçmişte kazanılan deneyimlerin farklı bir bakış açısıyla yeniden ele alınıp düzenlenmesini sağlayan, mevcut problemin farklı ve aykırı yollarla çözülmesi için insanüstü bir çaba gerektiren, özgün bir düşüncenin veya ürünün ortaya konulduğu zihni bir faaliyettir.

Sanat; öğrencinin, kendi duygularını, düşüncelerini, algılayışını, fantezilerini, rüyalarını, kaygılarını, sürprizlerini, problemlerini, korkularını, üzüntülerini, heyecanlarını, merak ettiklerini, kızgınlığını,

neşesini ve nefretini içermelidir. Bu da söz konusu öğrencinin kendi çevresini fark edebilmesine, esnek bir kişilik geliştirebilmesine, bunlara bağlı olarak kendine olan öz saygısının gelişmesine imkan tanıyacaktır. Almış olduğu sanat eğitimi sayesinde öğrencinin; hayal gücünü kullanabilmesine ve yaratıcılığını geliştirebilmesine, yenilikler yapabilmesine, yeni durumlara uyum sağlayabilmesine, hoşlandığı ve hoşlanmadığı bazı durumları tanımlayabilmesine, kendini ifade edebilmeyi öğrenmesine katkı sağlarken bu kazanımlar kendine olan güveninin artmasında da etkin rol oynayacaktır. (URL-5, 2012)

Sanat eğitimi sürecinde öğrencinin yaratıcılığı geliştirmesinde önemli üç unsur olan merak, sabır ve en önemlisi hayal kurma yeteneğinin çocukluktan beri var olması ve hayata bakış açısının sıradan insanlardan farklı olması gerekir. Aynı zamanda yargılarından bağımsız, özgüveni olan ve hatta dominant bir kişiliğe sahip, çevresiyle iyi iletişim kurabilen bir yapıya sahip olması ve bir çıkmaza düştüğünde, karmaşıklığın ve bir problemin içinden kendi kapasitesini kullanarak çıkabilme ve buluş yapma yetisinin olması gerekir. Yukarıda saydığımız yetilere sahip öğrenci her zaman çekinmeden-sıkılmadan soru sormalı, alınan cevapları soruya çevirmelidir. Çünkü sorular bilgiye giden yolları aralayan kapılardır. Yaratıcılığa giden yolda birçok güçlüklerle karşılaşılacağı göz önünde bulundurularak yolun pürüzsüz olmadığı unutulmamalıdır. Sanat eğitimi alan öğrenciye yaratıcı potansiyele sahip olduğu ve bunun herkeste olmayan bir ayrıcalık olduğu, bir şekilde hissettirilmelidir. Bu ayrıcalığa sahip olduğu hissettirilirse öğrencinin kendine güveni artar ve bu ona cesaret verir. Eğer bu potansiyele sahip olduğunun farkına varamazsa duygularını bir merkezde toplayamaz, yaşam felsefesini ve hayal gücünü harekete geçiremezse yaratıcılık denen olguyu gerçekleştiremez.

Çocukları sevindirmek toplumsal sorumluluğa, duyarlılığa ve bilinçle sahip olmalarını sağlamak, onların yaşantılarıyla, kültürel kimliklerini ilişkilendirmek, merak uyandırmak, hayal kurmalarına kurdukları bu hayalleri gerçekleştirmeleri için onlara fırsat vermek, yaşanan çevredeki kültürel değerlere sahip çıkmak, çocuğa sanatı ve sanatla yaşamayı öğretmek ve sevdirmekle mümkün olur. Söz konusu bu çocuklar büyüyüp sanat alanında eğitim alan öğrenci olduklarında onların çocukluk dönemlerinden başlayarak yaşadıkları çevreye ve modern dünyaya uyum sağlayabilmeleri için sosyal yönlerini ve iletişim yeteneklerini ve en önemlisi sanat ruhlarını geliştirmeleri için onlara imkan yaratmak gerekir. Elde edilen bu kazanımlar aynı zamanda iletişim yeteneklerini kuvvetlendirecek eğitim alanı, kültürel alışkanlıklar ve yaşam biçimiyle ilgili olduğundan bunların hayata geçirilmesi de ancak sanat eğitimiyle olacaktır.

Çocukta var olan hayal gücü ve merak bir araya geldiğinde ortaya muazzam bir güç çıkar. Önemli olan çocuğun bu gücü yetişkin olduğunda da sürdürmesidir. İyi yetişmiş, bilinçli bir eğitimciyle bu önemli gücü olumlu değerlendirebilen yetişkin çocuk açısından, dünyayı ve içinde yaşayanların düşüncelerini kökünden değiştirebilecek muazzam bir duygudur aslında merak. Merak eden yetişkin çocuklar daha hızlı öğrenir ve yaratıcı olurlar. Merak eden bir zihin en kapsamlı şekilde öğrenmeye-yaratmaya aç ve açıktır. Yaratıcı çocuklar sorunlara daha kestirme ve etkili çözümler bulabilir, çevresel koşullara daha iyi uyum sağlayabilir ve değişimlere açık olabillerken daha önemlisi kendi başına düşünebilir, sorumluluk alabilirler. Bu da ergenliğe ulaşmış yetişkin çocuktaki öz güvenin gelişmesi için kaçınılmaz bir fırsattır (Karabay, 2018, s. 66).

Sonuç olarak yaratıcılık, özellikle çocuklarda azami ölçülerde bulunan hayal gücü, merak, heves gibi öğelerle oluşmakta ve yaratıcı etkinlikte bu öğelerin kaynak olmasına yol açmaktadır. Farklı olanları keşfetme ihtiyacı duyan çocuklukla yetişkinlik arasındaki insan, bir arayış içerisinde bakış açısını farklı yönlerle doğru çevirmekte, farklı olanları merak etmektedir. Farklı olanı öğrenme isteği, onun için önemli bir motif olmakta, zamanla bu motifin dürtüsüyle yeniyi, farklı olanı yaratma ihtiyacı doğmaktadır (Argun, 2011, s.6). İşte bu olgu da merak ve hayal gücünü dengeli bir şekilde kullanarak, tasarımı yaparken yaratıcılığı hayata geçirmenin temel felsefesidir.

Hayal Kurmak: Sanat eğitimi, özellikle çocukların hayal dünyasında geliştirdiği düşünceleri hayata geçirmesine yardımcı olur. İnsanların nesnelere ve yaşananları sadece yalın bir şekilde "göz ile görme"leri bir anlam ifade etmemektedir. Bunları imgelemlerle (hayalinde tasavvur ederek) sıradan insanlardan farklı bir şekilde görmesi, kişinin farklılığını ortaya koyar. Hayal gücü yani "İmgelem, zihin gücüyle görmek demektir. Bazı insanlar, imgelemin bizi hayvanlardan ayıran şey olduğunu ileri sürerler. Buna karar vermek zor. Ama imgelemin insan zekâsının temel niteliklerinden biri olduğu kesin" (Robinson, 2003, s.135).

Hayal gücü, yaratıcı süreç içerisinde yaratıcılığın olmazsa olmazlarından biridir. "Çocuklar baktıkları resimlerden hareketle hayal dünyalarını harekete geçirip öyküler kurgularlar" (Koç, 2015, s.688). İşte bunu gerçekleştirirken çocuk hayal gücünün yanı sıra en önemli yetenek olan yaratıcılığını hayata geçirir. Yaratıcılık konusunda araştırmalarıyla tanınan Torrance, çocuğun sosyal hayatında ve yaratıcılığının gelişmesinde özellikle erken yaşlarda müzik, drama, resim, tiyatro gibi sanatların birçok dalının etkili olduğunu belirtmektedir.

Bunun yanında çocuklar kendi gerçek ve hayal dünyalarında yarattıkları dramalardan çok şey öğrendikleri için kafalarında kurguladıkları oyunların ebeveynler tarafından desteklenmesinden de mutlu olurlar. İşte bu oyunlarda kendileri de rol alarak çocuğun seviyesine inerek ve çocuğun oyunculuk yönlerinin ve tiyatroya karşı ilgilerinin desteklenmesi, en önemlisi mutlaka çocuğun sanatın herhangi bir dalıyla alakadar olmasına yönelik imkânların yaratılması, çocuğun imge yaratmasını kolaylaştıracaktır. Özgün imge yaratma cesareti oluşan, yarattığı özgün imgelerle görsel belleği güçlenen çocukların bu alandaki başarısı dil, el becerisi ve zihinsel gelişimine olumlu yansiyarak gittikçe artan özgüvenle özellikle yetişkinlik döneminde kendini kuşatan sosyal ve fiziksel dünyayı daha güçlü bir kimlikle kavramalarına vesile olacaktır (Karabay, 2018, s. 72).

Yaratıcılık, özellikle çocuklarda azami ölçülerde bulunan hayal gücü, merak, heves gibi öğelerle oluşmakta ve yaratıcı etkinlikte bu öğelerin kaynak olmasına yol açmaktadır. Farklı olanları keşfetme ihtiyacı duyan insan, bir arayış içerisinde bakış açısını farklı yönlere doğru çevirmekte, farklı olanları merak etmektedir. Farklı olanı öğrenme isteği, onun için önemli bir motif olmakta, zamanla bu motifin onda yeniyi, farklı olanı yaratma ihtiyacı doğurmasına vesile olmaktadır (Argun, 2011, s.6).

Yaratma Güdüsü: Tanım olarak ele aldığımızda en genel anlamıyla bir şeyi yaratmaya iten farazi yatkinlik (URL-6, 2013) olarak tanımlayabileceğimiz yaratıcılık, eleştirel bakmak, yeni önermelerde bulunmaktır. "Yaratıcılık; anlamdır, duyguya sestir, görüntüdür. Başkasının yaptığını kopya etmek değil, kişisel özgünlükte yapıtları yaşama özgürce bırakmaktır. Herkesin gittiği yoldan gitmemek, ya da herkesin gittiği yolda başka bir tarafa bakmaktır." Daha önce aralarında ilişki kurulmamış nesnelere ya da düşünceler arasında ilişki kurulmasıdır. Alışılmışlığın, bilinenin, gelenekselin dışında, farklı, yeni, özgün olmak, problemi görmek, farklı çözüm yollarından giderek yeni sonuçlar çıkarmaktır (Çellek ve Sağocak, 2014, s.311).

Kavramın Batı dillerindeki karşılığı "kreativitaet, creativity" dir. Latince "creare" kelimesinden gelir. Bu kelime, "doğurmak, yaratmak, meydana getirmek" anlamındadır (San, 2008, 13). Bu konuda yapılan literatür taramasından yola çıkarak, yaratıcılığı kişinin var olmayan bir şeyi belleğinde oluşturabilme, herkesin sıradan bir bakışla gördüğü tanıdığı bir şeyi herkesten farklı bir şekilde ele alarak uygulamalarla değerlendirip, uygulama bazında ve sonuç itibarıyla yeni düşünceler geliştirebilme becerisi olarak tanımlayabiliriz. Buna karşın; diğer yaratıcılık alanlarından farklı olarak, sanatsal yaratıcılıkta; estetik kavramının devreye girdiğini de göz ardı etmemeliyiz.

Yaratıcılık, insanlık tarihinin oluşumuna dayanacak kadar eski olmasına karşın, özellikle 15 ile 19. yüzyıllar arasında diğer sanat dallarında görülse de hemen hemen sadece güzel sanatlar alanına ilişkin bir olgu olarak kabul görmüş ve üstelik çoğunlukla bir "deha" ürünü olarak algılanmıştır. Bazı kesimler tarafından da tanrısal ve olağanüstü güçlerle açıklanmaya çalışılarak, gizemli bir çerçevede içinde değerlendirilmiştir.

Bu tanımlar ve tarihi geçmişi hakkındaki bilgiler ışığında okul öncesinden yükseköğretime kadar geçen süre içerisinde uygulamaya konan sanat eğitimi içinde tartışmasız çok büyük payı olan resim eğitiminde asıl hedef, çocuğun hayal kurma becerisini de işin içine katarak özgün imge yaratmasını kolaylaştırmak ve hızlandırmaktır. Özgün imge yaratma cesareti oluşan, yarattığı özgün imgelerle görsel belleği güçlenen çocukların bu alandaki başarısı çocukluk döneminden başlayarak ergenlik dönemi sonuna kadar dil ve zihinsel gelişimine olumlu yansiyacaktır. Özgün imge yaratım süreci çocuğun dış dünyayı, daha etkin ve farklı görmesini ve tanımını sağlar (URL-7, 2013). Kapsamlı, bilinçli, ilkel, düzenli ve bir amaç çerçevesinde resim eğitimi süreci geçirmiş, yetişkinlik döneminde yükseköğretimde, alan hakimiyetine sahip iyi bir eğitimci gözetiminde bunu daha da geliştirip özgün imge yaratabilme başarısını gösterebilen ve yaratıcılık zeminini kuvvetlendirebilen çocuklar, ne istediğini bilen bir anlayışla, artan özgüvenleri ve hayata farklı bakış açılarıyla kendilerini çevreleyen sosyal ve fiziksel dünyayı daha güçlü bir kimlikle kavrayabileceklerdir.

Güzel sanatlara ait alanların tümünün ortak noktası olan yaratıcılık zemininin kuvvetlendirilmesi yanında, sınırların dışında düşünme deneyiminin öğrenci bireylere aktarılmasını sağlama düşüncesi günümüzde Temel Sanat /Tasarım Eğitimi'nin yeniden biçimlendirilmesi konusunda daha fazla geç kalınmadan atılması gereken en önemli adım olarak karşımızda durmaktadır.

Güzel sanatlar kavramı içerisinde ele alınıp beden üstüne düşünen ve bedeni dönüştüren moda / aksesuar ve takı tasarımı, mekanı yeniden tanımlayan mimarlık ve iç mimarlık alanları, yaşamın içine eklediği güncel formlarla yaşamı yeniden üreten endüstriyel tasarım, düşünceyi yeni diller ve farklı göstergelerle ortaya koymaktan bıkmayan resim, heykel, sinema gibi görsel sanatlara ait diğer tüm disiplinleri ortak paydada buluşturan temel bilgileri ele alıp, sorgulayan ve yeniden üreten bir "Temel Sanat/Tasarım Eğitimi" programı, bir tercih veya sınır içine hapsolmeden, tüm sınırların ötesinde düşünecek, yaratıcılığın ve tasarımın ön planda olduğu yeni yapıyı kurmak zorundadır. (Karaçalı, 2018, s.184)

Günümüz Temel Sanat/Tasarım eğitimindeki anlayış geçmişte ve hatta Bauhaus dönemlerindeki anlayıştan çok farklı noktadadır. İçinde bulunduğumuz teknolojinin ve düşünsel anlayışın üst seviyelerde olduğu bu alandaki gelişmelerin baş döndürücü bir hızla ilerlediği bir yüzyılda hedefler de absürd derecesinde akıl almaz şekilde ilerleme kaydetmiş durumdadır. Günümüz sanat eğitimi anlayışında Temel Sanat/Tasarım Eğitiminin öncelikli hedefi görsel dilin anlaşılır hale getirilmesidir. Temel görsel öğeler, bu öğelerin temel tasarım ilkeleriyle ilişkilendirilmesi, algı prensipleri, problem çözme, soyut düşünme ve öğrencide yaratma güdüsünü hayata geçirme gibi olgular üstünde duran "Temel Sanat/Tasarım Eğitimi"nin ayrıca öğrenciye eleştirel bir bakış açısı kazandırma gibi çok temel bir işleve sahip olduğu gerçeği de gözden kaçırılmamalıdır.

Günümüzde özellikle yükseköğretimde çağdaş sanat eğitimi anlayışı, bilgi aktarımı ile birlikte beceri kazandırmayı, ilgi alanlarını genişletip, yetenekleri geliştirmeyi, bireyde var olan yaratıcı düşünceyi irdeleyip açığa çıkararak, topluma faydalı, yapıcı, yaratıcı ve üretici kişiler kazandırmayı, gerek bilim ve teknolojiye, gerekse düşünsel, sanatsal ve kültürel alanda toplumun ihtiyacını karşılayacak yeni ürünler ortaya çıkaran kesimlere ulaşmayı amaç edinmektedir. Güzel sanatlar kavramı içerisinde çağdaş düşünceler ve tasarımlarla taklitten uzak yeni, özgün ve günümüz moda trendine uygun popüler eserler-ürünler üretmeyi öngören sanat eğitiminin en önemli amaçlarından birisi Temel Sanat/Tasarım eğitimi kapsamında öğrencilerin yaratıcılık yeteneklerini geliştirmektir. Bu amaç doğrultusunda; öğrencilerin düşünce kalıplarını aşarak, tasarıma yönelik bireysel deneyimlerinin, algılarının ve yaratma kabiliyetlerinin öne çıkması hedeflenir.

Araştırmanın Amacı: Güzel sanatlar fakültelerinde görev yapan eğitimcilerin eğitim alan öğrencinin tasarım yapabilme kapasitesini geliştirmek; bireyin konu üzerinde düşünmesi, tanımlaması, ilişkilendirme yapabilmesi, bildiklerini uygulamaya anlamında hayata geçirmesi ve değişen her ortamda çalışabilmesi, bu ortamın sadece üniversitelerde yaratılmasından ziyade çocuğun sanat eğitimi almaya başladığı dahası öğretmen, akademisyen veya sanatçı olmaya karar verdiği lise yıllarından başlayarak hayata geçirilmesi büyük önem arz etmektedir. Sanat eğitimi alan bireyin görmeye, aramaya, sormaya, denemeye, sonuçlandırılmaya yönlendirilmesi ve bunu alışkanlık haline getirmesi maksadıyla verilen sanat eğitiminde uygulamaya konan çalışmalar öğrencilerin yaratıcı düşünce güçlerini ifade edebilecekleri şekilde dizayn edilmelidir. Bu araştırma çalışmasında, bahse konu sanat eğitimcisinin öğrencilerin kendi bilişsel-duyuşsal donanımlarının ve işleyişlerinin farkına varmasında ve diğerlerinden farklı ve özel bir tutum veya üslup geliştirme sürecine girebilmesinde sanat eğitime girişin kapısı olarak kabul edilen Temel Tasarım dersinden başlayarak tasarım olgusunun fikir bazında daha önce görülmemiş, denenmemiş veya uygulamaya konmamış bir şekilde ele alınması ve beynin işleyişi ile yaratıcı potansiyelin aktif hale getirilerek geliştirilmesi ve sonraki aşamasında da sanatsal ve özellikle el becerisine dayalı uygulamalı öğretim teknikleriyle çözüm bulma adına alternatifler geliştirmesi ve mevcut sorunlara eleştirel bir gözle bakması ve yaratıcı gücü hayata geçirmesi için de, öğrencide merak etmeyi, hayal kurmayı, gözlem yapmayı, araştırma safhasını geniş tutmayı birlikte ele alıp, elde edilen ipuçlarını değerlendirmesi amaçlanmıştır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

Bu araştırma çalışmasının, söz konusu güzel sanatlar fakültesi öğrencilerine verilen sanat eğitiminde sanat eğitimcisinin çözüm bulma adına alternatifler geliştirmesi ve mevcut sorunları tespit edip bunları eleştirel bir yaklaşımla değerlendirmesi, yaratma kabiliyetini sürekli geliştirip onu aktif hale getirmesi için de, öğrencide merak etmeyi, hayal kurmayı, gözlem yapmayı, araştırma safhasını geniş tutmayı ve elde edilen ipuçlarını değerlendirerek tasarım olgusunun sanat eğitimi alan öğrencilerde geliştirilmesini ayrıca öğrencide soyut kavramının geliştirilmesini incelemeyi amaçladığından, yapılan araştırma çalışmasında "Sunuş Yönüyle Öğretim Stratejisi" kullanılmış ve "Öğretimde İzlenecek Yöntemleri Öğretim Stratejisi Belirler" anlayışından hareketle; açıklayıcı, yorumlayıcı bir yol izlenerek kavram ve genellemelerin öğretilmesini müteakip öğrenciye kazandırılmak istenen konular son aşamada uygulamalı olarak ele alınarak sonuca gidilmiştir.

Örneklem Grubu : Araştırmaya yaşları 19–24 arasında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin resim bölümünde okuyan ve Temel Sanat/Tasarım dersini bir fiil almış toplam 40 öğrenci iştirak etmiş ancak bunlar içerisinde özellikle 4 öğrencinin verdiği cevaplar araştırmanın genelini kapsadığı için söz konusu bu öğrencilerin görüşlerine bulgular kısmında yer verilmiştir. Araştırmada "Örneklem (Temsili Grup)" (Çepni, 2014) yöntemi kullanılmıştır.

Veri Toplama Aracı : Araştırmada, öncelikli olarak literatür taraması yapılmış ve araştırmanın amacına paralel bir şekilde açık uçlu sorulardan oluşan bir taslak form oluşturulmuştur. Yüzüncü Yıl

Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinin çeşitli bölümlerinde öğrenim gören öğrenciler üzerinde pilot uygulama yapıldıktan sonra gerekli dönütler alınarak forma son hali verilmiştir.

Verilerin Toplanması : Araştırma çalışması 2018-2019 eğitim ve öğretim yılı güz/bahar döneminde uygulamaya konmuş ve Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi resim bölümü öğrencilerinin birinci sınıfta almış oldukları “Temel Sanat/Tasarım”, dersi ve sonraki yıllarda, ikinci sınıftan başlayarak dördüncü sınıfa kadar almış oldukları “Resim ASD” ve “Grafik Tasarım” dersleri ortak ele alınmıştır. Bu alanda, öğrencinin birinci sınıftan başlayarak son sınıfa kadar geçen süre içerisinde “tasarım olgusunun ne ölçüde kalıcı olduğu gerçeğinin bilimsel verilere göre değerlendirilmesi” anlamında yaşanan sorunlar yerinde tespit edilmiştir.

Verilerin Analizi : Araştırma çalışmasının analizinde Nitel (Betimsel) Analiz Tekniği kullanılmıştır. Nitel analiz tekniği ile elde edilen veriler özetlenmiş ve yorumlanmıştır. Nitel analizin amacı, ham verilerin okuyucunun anlayabileceği ve isterlerse kullanabileceği bir hale getirilmesidir (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Bununla birlikte nitel analizler, sosyal olaylar ve olguların nasıl ve ne şekilde gerçekleştiğini anlamamızı sağlayan tekniklerdir. Nitel araştırmalarda amaç ölçmekten çok, değişkenlerin derinlemesine incelenmesi ve çalışmasıdır. Ancak nitel yöntemler her ne kadar sayılamaz dense de her zaman sayısal verilere dönüştürülebilme imkanı vardır (Böke, 2011).

Araştırmaya katılan Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’nde sanat eğitimi alan öğrenciler olmak üzere tüm katılımcılar kendi sınıfları içerisinde bazen gruplar halinde ele alınmış ve bazen de katılımcılarla birebir yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Görüşmeler her iki dönem boyunca haftanın belirli günlerinde ilgili ders süresi dışında, molalarda, öğlen arasında ve bazen de kampüsten şehre dönüşlerde toplu ulaşım araçlarında ve araştırmacıya ait özel araç içerisinde (öğrencileri şehir merkezine bırakırken) samimi bir ortam içerisinde gerçekleştirilmiş adı geçen öğrencilerle yapılan yüz yüze görüşmelerde öğrencilerin sorgulanmasından, sorularla sıkıştırılmasından özenle uzak durulmuştur.

3. BULGULAR

Bu bölümde, araştırmaya esas teşkil eden amaç doğrultusunda cevap aranan araştırmaya ilişkin konular içerisindeki sorunlar belirlenerek durum tespiti yapılmış, araştırmaya tabi tutulan öğrencilerle bazen gruplar halinde bazen de yüz yüze görüşülmüş ve elde edilen bulgulara ve yorumlara yer verilmiştir. Güzel sanatlar Fakültesi öğrencileri ile farklı yerlerde yapılan görüşmelerde öğrencilere dolaylı bir şekilde aşağıdaki ucu açık sorular sorulmuştur:

-Derse giren hocanız (özellikle birinci sınıfta) Temel Sanat/Tasarım dersinden başlayarak sonraki yıllarda uygulamaya yönelik derslerde öğrencinin tasarım yapabilme kapasitesini geliştirmek; onun konu üzerinde düşünmesini, tanımlamasını, ilişkilendirme yapabilmesini, bildiklerini uygulama anlamında hayata geçirebilmesini sağlaması için fırsatlar yaratıp, öğrencinin ufkunu açabiliyor mu?

Cevap: Hocamız bizim kavram olarak neler yaptığımızla pek de ilgilenmiyor. Zaten genelde obje üzerinde çalıştığımız için hocamız obje üzerindeki anatomik bozukluklara, ölçüye, mekan anlayışına, rengin-boyanın kullanımına ve kompozisyona genelde dikkat ediyor ve o yönde eleştiri yapıyordu, işin sanat boyutu ile pek de ilgilenilmiyordu.

-Üniversite eğitimi süresi içerisinde birinci sınıf Temel Sanat/Tasarım dersinde aldıklarınızla sonraki sınıflarda görsel öğeler arasında soyut ilişkiler kurarak yaratıcı gücü hayata geçirebilme konusunda kendinizi geliştirdiğinize inanıyor musunuz? Bu doğrultuda “soyut düşünme” hakkında yeterince bilgi sahibi olabildiniz mi? (Bu soru daha çok dördüncü sınıf öğrencilerine soruldu.)

Cevap: Soruya sondan başlayarak cevap vereyim. Her şeyden önce soyut kavramının ne olduğunu şu an ben bilmiyorum! Belki isim olarak özellikle resim sanatında “soyut resim” olarak aşinalığım olabilir. Ancak “soyut resim nasıl yapılır?” konusunda pek de bilgim yok ve inanıyorum ki arkadaşlarım da bilmiyor. Bununla ilgili yaşadığım bir olayı anlatayım, üçüncü sınıfın bahar döneminde atölyede resim

dersindeyiz, kocaman tuvalere resimler yapıyoruz. Genellikle hepimiz figüratif resimler yapıyoruz içimizden bir arkadaş kendince bazı şekiller yapıyor, tuvalin belli başlı yerlerine farklı renklerde bunları yerleştiriyordu! Ben sordum, (N...) “sen ne yapıyorsun” diye. “Ben soyut çalışıyorum” diye cevap verdi. Tuvale baktım bir şeyler anlar mıyım diye, hiçbir şey anlamadım. Ders bitti, başka bir gün boş dersimizde atölyeye gittim (N...) oradaydı ve soyut dediği resmini bitirmeye çalışıyordu. Tuvalin başında (N...)'yi biraz sıkıştırdım, “senin çıkış noktan ne, nereden başladın nasıl buraya geldin, bana soyut resmi ve yaptığın resmi anlatır mısın?” diye. Arkadaşım uzun süre duraksadı, “şey” dedi, “evet” dedim, “şey ya!... bunun bir mantığı yok aslında, kimseye söyleme ben bir yerlerden şekilleri alıyorum onu renklerle yorumlayıp kafama göre yerleştiriyorum, soyut resim dedikleri de bu zaten!...” Başa dönecek olursak, “sizin kastettiğiniz mantıkta bize resimler yaptırılmadı, biz figürleri bir yerden mekanı başka bir yerden alıp (örneğin insan figürünü bir dergiden, denizi ve etrafındaki sahili başka bir dergiden, kayık koyarsak onu da başka bir dergiden alıp vb.) tuvale yerleştirerek resimler yaptık, bu güne kadar” dedi.

-Sanat eğitimcisinin çözüm bulma adına alternatifler geliştirmesi ve mevcut sorunlara eleştirel bir gözle bakma, merak etme, hayal kurma ve yaratıcı gücü hayata geçirme gibi unsurları teşvik etmesi konularında neler düşünüyorsunuz?

Cevap: Bu soruya, birkaç öğrenci; “yaratma mı?” ve “o bizim işimiz değil!..” diyebildi. Bu konuda fazla yorum yapılmadı.

-Birinci sınıftan başlayarak dört yıl boyunca almış olduğunuz yaratıcılık eğitiminin “tasarım yapma adına” sizdeki yaratıcı gücü harekete geçirdiğine inanıyor musunuz? (Dördüncü sınıflara soruldu)

Cevap: Ben güzel sanatlar lisesinden mezunum. Orada da burada da zihniyet aynı, şöyle ki: her iki kurumdaki görev yapan eğitimcilerin ilk hedefi eğitim alan öğrencinin gördüğünü resim düzlemi üzerinde bir yere yansıtarak tekrarlamaktır. Bu birinci sınıftaki Temel Sanat/Tasarım dersinde de böyleydi sonraki yıllarda aldığımız resim ve grafik derslerinde de hemen hemen aynıydı. Kısacası hep kopya yaptık, işin tasarım boyutu pekte öğretilmedi.

Öğrencilerden gelen cevapların incelenmesi sonucu şu kaniya varılmıştır. Güzel sanatlar fakültelerinde bazı sanat eğitimcileri tarafından öğrencilere verilen sanat eğitiminin yaratıcılık ve tasarım yapma kaygısından uzak bir şekilde ele alınmasının nedenlerinin başında, eğitimcilerin sıkıntıya girmeden, yıllardır süre gelen alışkanlıklarla, zaten öğrencinin de kolay bir şekilde sonuca gitmesine katkı sağlamasından dolayı, bazen de “ilerde bana rakip olur” düşüncesiyle, öğrencinin gördüğünü resim düzlemi üzerinde bir yere yansıtarak tekrarlamasına, kaba tabirle “kopyacılığa” izin vermesi gelmektedir. Ancak burada bütün öğrencileri aynı şekilde değerlendirmek yanlış bir yaklaşım olur. Şöyle ki söz konusu güzel sanatlar öğrencileri arasında kopyacılığı, gördüğünü kağıt/tuval üzerine yansıtma istemeyen, soyut kavramını sorgulayan, kısacası merak, hayal kurma ve yaratıcılık unsurlarını bir arada kullanarak tasarım yapabilme kapasitesini geliştirmek isteyen öğrenciler de olduğu göz ardı edilemez. Sanat eğitimcisinin “araştıran, sorgulayan ve yaratıcılığı tetikleyen” unsurları bir arada kullanarak özgün tasarımlar yapmak isteyen öğrencileri de diğerlerinden ayrı bir tarafta tutup onları farklı değerlendirdiği de, öğrencilerin anlattıklarından yola çıkarak tespit edilmiştir.

Ancak burada bir noktaya dikkat çekmek gerekir; Türkiye’de Temel Sanat/Tasarım hocası kavramı birkaç üniversite hariç henüz oturmamış bir kavram. Temel Sanatçı/Tasarımcı şeklinde tanımlanan, bu alanı seçmiş, bu alanda kendini yetiştirmiş-geliştirmiş “uzman” diyebileceğimiz “Temel Sanat/Tasarım Hocası” diyebileceğimiz hoca kimliğini taşıyan hocayı büyük şehirler hariç hiçbir üniversitede bulamazsınız. Bölümdeki herhangi bir hoca bu derse girebilir. Bir yıl X hoca girdiyse söz konusu bu derse, sonraki yıl Y hoca da çok rahat girebilir. Öğrenciye faydalı olur mu? Olmaz mı? Bu o kadar da önemli değil!..

Aslında Sanat/Tasarım alanlarında eğitimin temelini teşkil eden “Temel Sanat/Tasarım Eğitimi” kapsamındaki derslerin; öncelikle, düşünce bazında ele alınıp biçimlendirme ile bağlantısını sağlayarak bu bağları destekleyip güçlendirerek tasarım bağlamında yaratıcılık kavramını zirveye taşımasını ve

nokta-çizgi-leke mantığı kapsamında ihtiyaç duyulan temel bilgi ve becerilerin, belli bir sistem içerisinde görsel kültür ve sanat eğitimcileri tarafından öğrencilere aktarılmasını amaçlıyor olması gerekir. Bu sorumluluk bilinciyle hareket eden görsel kültür ve sanat eğitimcileri öğrencinin tasarım yapabilme kapasitesini geliştirmek; onun konu üzerinde düşünmesini, tanımlamasını, ilişkilendirme yapabilmesini, bildiklerini uygulama anlamında hayata geçirebilmesini sağlaması gerekir. Bununla birlikte görsel öğeler arasında soyut ilişkiler kurarak yaratıcı gücü hayata geçirebilmesi için de, öğrencide merak etmeyi, hayal kurmayı, gözlem yapmayı, araştırma safhasını geniş tutmayı ve elde edilen ipuçlarını değerlendirmeyi teşvik etmeleri gerekir.

Sonuç olarak söz konusu eğitimci bu dönemde daha çok düşünmeyi, imgeyi, hayal gücünü, yaratıcılığı ve daha çok tasarımı ve daha çok sanatı ön planda tutarak öğrenciyi Metamorfoz, Stilizasyon, Deformasyon ve iki boyutlu çalışmadan üç boyutlu çalışmaya geçiş gibi kavramsal çalışmalara yönlendirebilmeli. Nihayetinde her öğrencide farklı düzeyde bulunan veya bazılarında hiç bulunmayan soyut kavramını açığa çıkarmak için de çaba göstermelidir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Güzel sanatlar fakültelerinde bazı sanat eğitimcileri tarafından öğrencilere verilen sanat eğitimi günümüzde hala yüzeysel olarak ele alınmakta, en önemlisi çalışmalar yaratıcılık ve tasarım yapma kaygısından uzak bir şekilde sürdürülmekte bu da öğrenciyi eser üzerinde yorum yapmadan kopyaya yönlendirmektedir. (Bu noktada sanat eğitimcisinin büyük bir sorumluluk altında olduğunu bilmesi gerekir.) Güzel sanatlar fakültelerinde görev yapan eğitimcilerin ilk hedefi eğitim alan öğrencinin gördüğünü resim düzlemi üzerinde bir yere yansıtarak tekrarlama yerine tasarım yapabilme kapasitesini geliştirmek; bireyin konu üzerinde düşünmesini, tanımlamasını, ilişkilendirme yapabilmesini, bildiklerini uygulama anlamında hayata geçirmesini ve değişen her ortamda çalışabilmesini sağlamak için ortam yaratmak olmalıdır. Bu ortamın sadece üniversitelerde yaratılmasından ziyade çocuğun sanat eğitimi almaya başladığı dahası öğretmen, akademisyen veya sanatçı olmaya karar verdiği lise yıllarından başlayarak hayata geçirilmesi için de ayrıca çaba gösterilmelidir.

Son yıllarda sanat eğitiminin önem kazanması, Temel Sanat/Tasarım dersinin bir o kadar önemli ders olduğunu ortaya koyarken bu süreç içerisinde düşünce bazında tasarım gücünün hayal kurma ve yaratıcılıkla eş değer düzeyde ne kadar önemli olduğunu da açıkça gözler önüne sermektedir. Bu bağlamda hayal gücünün yaratıcılığı tetikleyen en önemli unsur olduğu da unutulmamalıdır. Zira tasarım yaratıcılık ister. Yaratıcılık, geçmişteki deneyimlerin yeniden düzenlenmesini sağlayan, bir problemin farklı yollarla çözümünü arayan, özgün bir fikir veya ürünün ortaya konulduğu zihni bir faaliyettir.

Burada asıl hedef tasarım olgusunun fikir bazında daha önce görülmemiş, denenmemiş veya uygulamaya konmamış bir şekilde sanat eğitimcileri tarafından ele alınması ve beynin işleyişi ile yaratıcı potansiyelin aktif hale getirilerek geliştirilmesi ve sonraki aşamasında da sanatsal ve özellikle el becerisine dayalı uygulamalı öğretim teknikleriyle “Sanat/tasarım alanına ait yaratıcılık eğitimi” ve bu alanın merkezine yerleştirilen “Temel Sanat/Tasarım Eğitimi” ilişkisinin güncellik bağlamında, belirleyici bir rolle önemini öğrenciye kazandırmak ve öğrencilik dönemi sonrası bunu sanat hayatında yaşam haline getirmektir.

Tasarım yapabilmek için kişinin bireysel-özgün karakterinin ön planda, sezilerinin açık, yaratıcılığının azami ölçüde gelişmiş olması gerekir. Burada varılacak hedef çok iyi belirlenerek, gösterilen çaba gittikçe artan bir vaziyette daha çok bireysel-özgün karakterin ön planda tutulmasını tesis etmeye yönelik olmalıdır. Bu noktada; sanat/ tasarım alanlarının bireysel özgünlüğe ulaşma çabası, bu alanın bünyesinde yer alan eğitim sisteminin başka bir esas niteliği olarak, bireye yönelik düşünme gerekliliğini yaratmaktadır. Bu yaratış sayesinde öğrenci bireylerin birbirinden farklı olan potansiyellerinin öne çıkarılması için gösterilen çaba da; “Temel Sanat/Tasarım Eğitiminin öncelikli hedeflerinden biri olmaktadır. Sanat/Tasarım alanları içerisinde eğitimin temelini oluşturan “Temel

Sanat/Tasarım Eğitimi” içerikli dersler; öncelikle, düşünce bazında ele alınıp uygulama ile biçimlendirme arasında kurulacak bağları destekler nitelikte olmalıdır. Söz konusu içeriğe sahip bu dersler Temel Sanat/Tasarımın temel üç unsuru olan nokta-çizgi-leke mantığı içerisinde gerekli temel bilgi ve becerilerin, sistemli bir şekilde öğrencilere aktarılmasını amaçlar nitelikte planlanarak hayata geçirilmelidir. Bu bağlamda; temel aşamada “öğrencinin soyut düşünce mantığının geliştirilmesi olgusu” öne çıkarılmalı ve Temel görsel öğeler arasında soyut ilişkiler kurarak bunları geliştirebilmek, geliştirilmiş bu ilişkileri sistemli biçimde kavramsal anlamda tartışabilmek, bu eğitimin bir diğer ağırlık noktası olmalıdır.

İşte bu notada sanat eğitimcisine ve hatta daha geniş perspektifte görsel kültür ve sanat eğitimcilerine büyük görevler düşmektedir. Bu sorumluluk bilinciyle hareket eden görsel kültür ve sanat eğitimcileri öğrencinin tasarım yapabilme kapasitesini geliştirmek; onun konu üzerinde düşünmesini, tanımlamasını, ilişkilendirme yapabilmesini, bildiklerini uygulama anlamında hayata geçirebilmesini sağlaması gerekir. Ayrıca çözüm bulma adına alternatifler geliştirmesi ve mevcut sorunlara eleştirel gözle bakma adına görsel kültür ve sanat eğitimcileri öğrencilere kendilerini, içinde yaşadığı dünyayı ve toplumları, toplumların sanata bakış açılarını inceleme ve değiştirmek için gerekli entelektüel ve yaratıcı güçleri devreye sokup bu yönde cesaretli bir şekilde adım atmalıdırlar. Bununla birlikte görsel öğeler arasında soyut ilişkiler kurarak yaratıcı gücü hayata geçirebilmesi için de, öğrencide merak etmeyi, hayal kurmayı, gözlem yapmayı, araştırma safhasını geniş tutmayı ve elde edilen ipuçlarını değerlendirmeyi teşvik etmeleri gerekir.

Yaratıcılığı tetikleyen bu beş güdüyü ön planda tutarak işe daha birinci sınıf Temel Sanat/Tasarım dersinde başlayan eğitimci, bu derste ilk haftalarda yazının en küçük birimi olan noktadan başlayarak nokta, çizgi, leke, şekil, biçim, doku ve renk gibi tasarım elamanlarını kullanarak öğrencide benzetme kabiliyetini geliştirme, malzemeyi tanıma ve yerinde kullanma gibi kavramları öğrenciye kazandırdıktan sonra ikinci dönem itibarıyla boya ve renge geçmelidir. Bahar dönemi dediğimiz ikinci dönemde eğitimci Temel Sanat/Tasarım öğrencisini taklit yapmaktan uzaklaştırarak onda sanat olgusunu geliştirmeye çalışmalıdır. (Burada taklitten bahsetmişken Suut Kemal Yetkin’e ait kısa bir anekdottan bahsetmek gerekiyor; bilindiği üzere taklit sanat değildir! Yıllar öncesinde Louvre Müzesi’nde bir sanatçı tarafından yapılmış yaşlı insan portresi varmış. Sanatçı bu yaşlı insanı mükemmel bir şekilde etüd ederek yaşlı insanın kaşını, gözünü, ağzını, burnunu sakalını, tenini, yüzünü ve hatta yüzündeki kılcal damarları bile birebir ölçülerde ve uygun renklerle ele alarak tuvaline yansıtmış. Bu eser örnekteki yaşlı insana çok benzediği için de müzenin en önemli yerine başyapıt diye yerleştirilmiş. Yıllar sonra Mimesis Kuramı çıkmış ve “taklit” in sanat olamayacağı gerçeği bu kuramda anlatılmış ve bu düşünce de tüm sanat otoriterleri tarafından kabul görünce Louvre Müzesi’nde başyapıt olarak en önemli yere asılan bu eser indirilerek müzenin tozlu deposuna yerleştirilmiştir.) Sonuç olarak eğitimci bu dönemde daha çok düşünmeyi, imgeyi, hayal gücünü, yaratıcılığı ve daha çok tasarımı ve daha çok sanatı ön planda tutarak öğrenciyi Metamorfoz, Stilizasyon, Deformasyon ve iki boyutlu çalışmadan üç boyutlu çalışmaya geçiş gibi kavramsal çalışmalara yönlendirebilmeli nihayetinde her öğrencide farklı düzeyde bulunan veya bazılarında hiç bulunmayan soyut kavramını açığa çıkarmak için çaba göstermelidir. Bu kavramı anlayıp ikinci sınıfta daha da pekiştiren öğrenci üç ve dördüncü sınıfta çok rahat bir şekilde soyut çalışmalar yapabilmektedir.

KAYNAKLAR

- Aliçavuşoğlu, E. ve Artun, A. (2017). Bauhaus: Modernleşmenin Tasarımı Türkiye’de Mimarlık, Sanat, Tasarım Eğitimi ve Bauhaus, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Argun, Y. (2011). Okulöncesi Dönemde Yaratıcılık ve Eğitimi, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Beyer, B. K. (1988). Developinga thinking skills program, Boston (MA): Allyn and Bacon.
- Buyurgan, S. ve Buyurgan, U. (2001). Sanat Eğitimi ve Öğretimi, Ankara: Dersal Yayınları.
- BÖKE, K. (2011). Sosyal Bilimler Araştırma Yöntemleri, (3.Baskı), İstanbul: Alfa Basım Yayıncılık.
- Çellek, T. ve Sağocak, M. (2014). Temel Tasarım Sürecinde Yaratıcılık, İstanbul: Grafik Tasarım Yayıncılık.

- Çepni, S. (2014), Kuramdan Uygulamaya Fen ve Teknoloji Öğretimi, İstanbul: Pegem Akademi.
- Dağlıoğlu, H. E. (2010). Yaratıcılık, Hayal Gücü ve Zeka İlişkisi, Ankara: Pegem Akademi.
- Darts, D. (2004). Visual Culture Jam: Art, Pedagogy, and Creative Resistance, *Studies In An Education A Journal of Issues and Research*, 45 (4).
- Eti, E., Işingör, M. ve Aslier, M. (1986). Resim I, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- Gürkaynak, İ., Üstel, F. ve Gülgöz, S. (2008). Eleştirel Düşünme, Eğitim Reformu Girişimi, Yapım myra, İstanbul: Baskı artpres.
- Karabay, Ö. (2018). Temel Tasarım Elemanlarının Kullanılması Bağlamında Çocuk Resimlerinin Okunması, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Van.
- Karaçalı, B. (2018). TEMEL SANAT/TASARIM OLGUSU YENİ YAKLAŞIMLAR, *Dergi Park*, 8 (1).
- Koç, K., Yıldız, S. ve Coşkun, R. (2015). Çocuklar Resimli Çocuk Kitaplarındaki Resimleri Nasıl Yorumluyor? Behiç Ak'ın Uyurgezer Fil Kitabı ile Yapılan Görsel Okuma Üzerine Bir Araştırma, *International PeriodicalForTheLanguages, LiteratureandHistory Of TurkishorTurkic* 10 (4).
- May, R. (2013). Yaratma Cesareti, İstanbul: Metis Yayınları.
- Robinson, K. (2003). Yaratıcılık Aklın Sınırlarını Aşmak, İstanbul: Kitap Yayınevi.
- San, İ. (2008). Sanat ve eğitim (4. Basım). Ankara: Ütopya Yayınevi.
- Seyhan, A. (2005). Temel Tasarım, Samsun: Dağdelen Basın Yayın.
- Türk Dil Kurumu. (2019). Ankara.
- Türnüklü, E. B. ve Yeşildere, S. (2005). Problem, Problem Çözme ve Eleştirel Düşünme, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25 (3).
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2016). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (10.Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

İnternet kaynakları

- URL-1, (2007). <http://www.tulaycellek.com/tulay/eser.asp?id=867> (Erişim:12.03.2020).
- URL-2, (2005). <http://www.viterbo.edu/personalpages/faculty/RRuppel/CritThink.html> (Erişim:18.03.2020).
- URL-3, (2000). <http://www.calpress.com/resource.html> (Erişim: 29.03.2020).
- URL-4, (2011). <https://docplayer.biz.tr/15232555-Yeni-sanat-pedagojisinde-bir-eksen-elestirel-pedagojinin-kultur-ureticilerine-bakisi.html> (Erişim: 17.03.2020).
- URL-5, (2012). <http://www.dotoramcam.com> (Erişim: 08.10.2019).
- URL-6, (2013). <http://www.tdk.gov.tr/> (Erişim: 10.09.2019).
- URL-7, (2013). <http://kavramsalsanat.blogcu.com> (Erişim: 02.11.2019).

EXTENDED ABSTRACT

While design is evaluated as a new and original appearance of a product, which is obtained with the use of elements of art (such as point, line, stain, shape, shape, texture, color) in terms of the word, some concepts and thoughts related to the subject needed in the field with creative and artistic feelings. It can be summarized as the process of expression. In the research study, the subject of design was primarily examined and the development of this phenomenon in students who received art education was emphasized. The research study was put into practice in the fall / spring semester of the 2018-2019 academic year and the courses "Basic Art / Design", "Painting", "Graphic Design" taken by the students of Yüzüncü Yıl University Faculty of Fine Arts and graphic department were handled together. As a means of data collection in the research, after the pilot application was performed on students studying in various departments of Yüzüncü Yıl University Faculty of Fine Arts, the form was finalized by taking the necessary feedbacks. A total of 40 students studying at various departments of the Faculty of Fine Arts of Van Yüzüncü Yıl University between the ages of 19 and 24 participated in the study and the "Sample (Representative Group)" method was used in the research.

The importance of art education in recent years clearly reveals the importance of design power at the level of imagination and creativity, and it should not be forgotten that imagination is the most important factor that triggers creativity. Because design requires creativity. Creativity is a mental activity in which an original idea or product is created, which allows the rearrangement of past experiences, seeking a solution to a problem in different ways. While design is evaluated as a new and original appearance of a product, which is obtained with the use of elements of the art (such

as point, line, stain, shape, shape, texture, color) as a word meaning, some concepts and thoughts related to the subject needed in the field with creative and artistic feelings. It can be summarized as the process of expression.

Here, the main goal is to deal with the concept of design in a way that has not been seen, tried, or put into practice on an idea basis, and activates the creative potential through the operation of the brain, and in the next stage, creativity education in the field of art and design, especially with applied teaching techniques based on manual skills. " and the 'Basic Art / Design Education' relationship placed in the center of this field, to gain the importance of the student with a determining role in the current context and to make it a life in art life after the student period. In order to be able to design, the person's individual-original character should be at the forefront, his intuition clear and his creativity maximally developed. The goal here is to make more and more individual-original characters stand out. At this point; The effort of art / design to achieve individual originality creates the necessity of thinking towards the individual as another basic feature of the education system in this field. Thus, the fact that the individual potentials of student individuals are highlighted is; "It is one of the primary goals of Basic Art / Design Education. The courses with the content of "Basic Art / Design Education" which are the basis of education in the fields of Art / Design; First of all, the basic knowledge and skills required for the links to be established between thought and shaping should be handled in a way that aims to transfer the students systematically.

For this purpose, great duties fall on art educators and even visual culture and art educators in a wider perspective. Visual culture and art educators, acting with this responsibility, to develop the student's capacity to design; it must enable it to think, define, associate, and implement what they know in terms of practice. In addition, in order to develop alternatives for finding solutions and to critically look at existing problems, visual culture and art educators should encourage students to engage in the necessary intellectual and creative forces to examine and change themselves, the world and societies in which they live, and the perspectives of societies towards art.

The educator, who started to work in the first class Basic Art / Design course by prioritizing the elements that trigger creativity, develops the student's analogy by using design elements such as point, line, stain, shape, shape, texture and color in the first weeks. After introducing the concepts such as introducing the material and using it on-site, the student should switch to paint and color as of the second term. In the second term, which we call the spring term, the educator should try to develop the phenomenon of art by removing the Basic Art / Design student from imitation. As a result, the educator should be able to direct the student to conceptual studies such as Metamorphosis, Stylization, Deformation and transition from two-dimensional work to three-dimensional work, by prioritizing more thinking, image, imagination, creativity and more design and more art. endeavor to reveal the concept of abstract which is present or absent in some.